

res forslag. Så i det omfang man skal have en mere – hvad skal man sige? – tilbundsående drøftelse af substansen i præcis sådan nogle ændringer, tror jeg, det forudsætter, at vi får langt mere information om alle de konsekvenser, en sådan ændring vil have.

Til gengæld er der et enkelt punkt – og det hører jo så under det – hvor vi ser positivt på, at man laver en ændring. Det er i forhold til den situation, hvor man i dag som medlem først kan stedbarnsadoptere, når barnet er 3 måneder gammelt. Vi har set på, om det nu også i alle tilfælde er rimeligt, at der skal gå de her 3 måneder. Vi vil gerne være med til at se positivt på, at der kan ske stedbarnsadoption allerede ved fødslen, men det må være ud fra nogle bestemte kriterier og betingelser, der skal være opfyldt, før det kan lade sig gøre.

For det første må det være sådan, at graviditeten er planlagt og aftalt, og at det er planlagt og aftalt, at det sker ved kunstig befrugtning. For det andet må det også være et kriterium, at det sker med to kvinder, som er i et registreret partnerskab. Og for det tredje er det meget, meget væsentligt, at det må være en forudsætning, at der er tale om en anonym sæddonor, altså en absolut ukendt far. Med hensyn til de situationer er vi meget indstillet på at få løst op, således at der kan ske en stedbarnsadoption allerede ved fødslen.

Jeg hørte også, at ministeren gav udtryk for, at det vil regeringen se på, og at regeringen allerede i næste folketingssamling vil fremsætte et lovforslag, der kommer med præcis den her ændring, og det er vi fra konservativ side meget tilfredse med.

Men samlet set kan vi ikke støtte lovforslaget som det ligger her.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:26

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Tak for det sidste. Det er vi selvfølgelig glade for at høre, også når det kommer fra den konservative ordfører og ikke kun fra den konservative minister.

Jeg synes, at et af de argumenter, som hr. Tom Behnke kom med, næsten var som at høre et ekko fra en EU-debat fra 1970'erne, nemlig det her glidebaneargument, at hvis vi gør noget, så kan det være. Her tænker jeg på det her om børneloven og anerkendelse af faderskab osv. Hvad

er det for ting, som hr. Tom Behnke forestiller sig? Enhver kan jo stille sig op og sige, at man kunne tænke sig en hel masse situationer. Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Tom Behnke ville prøve at ridse nogle af de problematikker, som han frygter, op.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 17:27

Tom Behnke (KF):

Det er sådan set ikke nødvendigt. Det, der er sagen, er, at som forslaget ligger her, har forslagsstillerne med et hurtigt pennestrøg lavet nogle hurtige konsekvensændringer. Det, som jeg synes mangler i forslaget, er, at man til bunds har analyseret og tænkt sig frem til, hvilke sidekonsekvenser det her får. Hvordan er det f.eks. i forhold til pater est-reglen? Hvordan skal den håndteres i forhold til det her? Der kan være mange andre ting, som man lige er nødt til at forholde sig til.

Jeg mener, at man meget vel kunne sætte nogle kloge mennesker til at finde ud af det. Det egner sig ikke til en første behandling, som er en principiel stillingtagen til et lovforslag. Derefter er der mulighed for en udvalgsbehandling, hvor vi netop kan grave os ned i det, hvis der er et ønske om at gøre det.

Hvis det er sådan, at forslagsstillerne vil overbevise os Konservative om, at vi skal støtte lovforslaget, må man altså lave den udredning, der skal til, for at vi føler, at der er et sikkert grundlag at træffe beslutning på. Det her er simpelt hen for svævende og for usikkert.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:28

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi vil gerne være med til at lade hr. Tom Behnke og andre stille alle de spørgsmål, som skulle være nødvendige for, at vi diskuterer det her på et oplyst grundlag.

Lige præcis det spørgsmål, som hr. Tom Behnke tager op, har vi sådan set overvejet, for vi mener, at medmoderen i enhver sammenhæng, når der er tale om kvinder, der lever i et registreret partnerskab, skal anerkendes på lige fod med, at en far i et heteroseksuelt parforhold bliver anerkendt som far. Jeg ved godt, at vi her i lovforslaget laver en fuldstændig parallel, men det er sådan set også det, vi har tænkt os. Det kan man så være uenig i, det forstår jeg at hr.